võiks teha, on sirutada leppiv käsi neile, kes poliitilistel põhjustel on meie riigi seltskonna tööst kõrvaldatud. Vabariigi valitsus peab oma kohuseks teile esimese esitisena üle anda amnestiaseaduse eelnõu, mille vastuvõtmist loodame kõrgelt kojalt."

Paar tundi hiljem Riiginõukogus toimunud pühaliku tõotuse talituse järel riiginõunike poole pöördudes ütles riigihoidja:

„Riiginõukogu on põhiseaduse järgi kontrollasutiseks. Teie taga ei seisa laialt korraldatud hulgad, vaid kandvad kihid meie riigi- ja rahvategelastest. Teie vastutate oma teadmistega ja kogemustega, et teie suudate tasakaalus hoida kirgesid, kui need peaksid tekkima. Ma soovin, et vahekord kahe koja vahel oleks leplik."

Rahvaesindus oli seega tööle rakendatud. Järgnes kandidaatide ülesseadmine riigipresidendi kohale. Riigivolikogus seati kõigepealt üles kaks kandidaati: Konstantin Päts ja Jaan Tõnisson. Et K. Päts sai 79 kohalviibivalt Riigivolikogu liikmelt 65 häält ja J. Tõnisson 14 häält poolt, siis osutus Riigivolikogu poolt ülesseatud kandidaadiks K. Päts. Riiginõukogu 39 kohalviibivalt liikmelt sai ainsa kandidaadina ülesseatud K. Päts poolt 36 häält. Omavalitsuste esindajate kogu seadis ainsa kandidaadina üles samuti K. Pätsi, kes 118-lt hääletajalt (2 puudus) sai poolt 113 häält. Kui kõik kolm asutist on üles seadnud ainult ühe kandidaadi, siis ei toimeta põhiseaduse par. 40. järgi Vabariigi Presidendi valimist mitte rahvas, vaid kandidaati ülesseadnud kolme asutise ühine valimiskoosolek. Seal peab kandidaat salajasel hääletamisel poolt saama vähemalt $^3/_5$ valimiskoosoleku seadusliku koosseisu häältest, järelikult kolme asutise (80 + 40 + 120 =) 240 häälest vähemalt 144 häält.

24. aprillil kl. 11 e. l. toimunud ühisel valimiskoosolekul anti kohalviibiva 238 valija poolt K. Pätsile 219 poolt-häält ja 19 vastu-häält. Seega rahvahääletamine

Eesti kroonika 1938, lk. 33